

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.391/2011/20. szám

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2011. december 13., 2012. február 7. és 2012. március 29. napján tartott nyilvános folytatólagos tárgyalás alapján meghozta a következő

ítéletet:

A folytatólagosan, különösen nagy kárt okozó, bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett csalás bűntettének kísérlete miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2011. évi január hó 24. napján kihirdetett 1.B.550/2009/15. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

A vádlottat az ellene bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett csalás bűntettének kísérlete (Btk. 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a/, c/ pont, (7) bekezdés b/ pont) miatt emelt vád alól felmenti.

Az elsőfokú eljárásban felmerült 31 240 (harmincegyezer-kettőszáznegyven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott személyazonosító okmányának száma helyesen: ...

A másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és a védője jelentettek be fellebbezést felmentés végett.

A vádlott védője a másodfokú eljárásban másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette, a ... Fellebbviteli Főügyészség a vádlott folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében való

bűnösségének a kimondását, a büntetés halmazati büntetésként történő megállapítását, egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében.

Ezen felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mely megalapozatlanság abban áll, hogy a tényállás nincs felderítve (Be. 351. § (2) bekezdés a/ pont). A felderítetlenség kiküszöbölése végett az ítélet tábla a Be. 353. § (1) bekezdése alkalmazásával bizonyítás felvételét rendelte el, s a nyilvános ülésről ennek lefolytatása végett a Be. 363. § (2) bekezdés b/ pontja értelmében tárgyalásra tért át.

A tárgyaláson ismételtén kihallgatta T1 tanút, aki előadta, hogy a számlán szereplő ruhamennyiséget a vádlottól készpénzért megvásárolta, azt elhozta, tudomással bírt arról, hogy azt nem a vádlott gyártja. A ruhák további sorsáról a vádlottnak nem volt tudomása, melyeket egyébként kb. másfél hónapig külföldre ki is vitte, ezt követően csupán kb. 20 %-a került ki az országból, így körülbelül 80 %-át belföldön számla nélkül értékesítette. A vádlott neki bemutatta T2-t, mint a ruhák készítőjét, akinek a felesége nem rokona. T2-t még arra is felkérte, hogy a vádlottat hagyják ki az értékesítési láncolatból, melyre ő nem volt hajlandó, azonban a forrást nem jelölte meg, hiszen „a kereskedelemben mindenki vigyáz a beszerzési forrására”.

A beszerzési oldal vonatkozásában az ítélet tábla kihallgatta az „értékesítési láncolat origójában lévő” az elsőfokú eljárás befejezéséig fel nem derített, majd ezt követően a vádlott és a védője által feltalált T3-at, aki előadta, hogy a vádlottat nem ismerte, s őt csak a tanú vallomástételét megelőző 4-5 hónappal korábban kereste meg „a régi öltönyös ügyeivel kapcsolatban”. Nyilatkozatának lényege, hogy „Én voltam a ... Kft., én árultam az öltönyöket.” (16. sorszámú jegyzőkönyv 4. oldal). Egy török állampolgártól Budapesten szerezte be az öltönyöket, majd T4-nek adta el számlával készpénzért, akinek azt hazudta, hogy varrodája van. Hogy mennyi öltönyt értékesített, arra nem emlékezett, kb. 5-10 000 darabot, s azok darabján 10 %-ot keresett. A jelenlegi lakóhelyén születése óta lakik, jelen ügyben azonban senki nem kereste a vádlott előtt. T1-gyel egyezően nyilatkozta, hogy „Nem szokás elmondani, hogy ki hová viszi az árut, mert ha elmondaná, akkor én is kihagynám őt, és egyenesen oda vinném.”

Az ítélet tábla észlelte T5 2004. október 20. és 2009. január 14. napján tett nyomozati nyilatkozataiban meglévő ellentmondásokat, ezért ezt is megkísérelte tisztázni. T6 írásbeli vallomásában a korábbi nyilatkozatát tartotta fenn, mely szerint T2, aki T5 ismerőse volt, 9-10 éve a lakását akarta kibérelni. Arról nincs tudomása, hogy az ingatlanban ténylegesen lakott-e, s oda céget jelentett volna be, a lakás kulcsát pedig néhány hét után visszavitte, s vele azóta nem is találkozott.

A másodfokú tárgyaláson kihallgatott T1 tanú mindenben alátámasztotta a vádlott azon állítását, hogy a vádlott a tanúnak értékesítette az öltönyöket, a számlák szerinti kereskedelmi tevékenység valós, megtörtént eseményeket tükröz, s a vádlottnak nem volt tudomása T1-hez került számlák, illetve ruhaneműk további sorsáról. T1 vallomását az

ítélőtábla csupán abban - az egyébként a vádlottra ki nem ható - részében vetette el, mely szerint volt olyan áru amely az ország területét elhagyta, mivel az ellentétes a ... Megyei Bíróság ... számú jogerős ítéletének tényállásában megállapítottakkal.

A vádlott beszerzési oldala is tisztázódott T3 vallomása által. T2 a vádlottnak értékesített öltönyöket T4-től vásárolta, aki azokat T3-tól szerezte be, s valamennyien valós gazdasági eseményekről vallottak. T3 tanú a vallomásában előadta az ő tevékenységét - megvásárolta az öltönyöket, majd tovább adta T3-nek és kisebb részben másoknak is -, melyből kitűnt a ... Kft. székhelyének jelentéktelensége is, melynek T3 szerinti lényege az, hogy „ahhoz, hogy Magyarországon céget tudjak alapítani, ahhoz kell egy cím, ahova be lehet jelenteni.” 16. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal első bekezdés), s ezt lényegét tekintve megerősítette T5 tanú is. A jelzett tanúk vallomása egymással egybehangzóak, egymást kiegészítőek, ezért azokat az ítéletábra a tényállás alapjául elfogadta.

Az értékesítési láncolatban lévők tehát valamennyien valós gazdasági eseményekről vallottak. T1 cselekvősege törvénybe ütköző volt, melyet jogerős ítélet is megállapított, azonban az nem nyert kétséget kizáró bizonyítást, hogy a vádlott erről bármilyen tudomással bírt volna, még kevésbé az, hogy a T1 által elkövetett bűncselekményekhez előzetes megbeszélést követően segítséget nyújtott volna.

, T7, T8, T9, T10, T11, T12 tanúk is a vádlott lakásán nagyobb mennyiségű öltönyt láttak, s a revizor tanúk is (T13, T14 és T15) észleltek öltönyöket, T13 300 - 500 darabot említ, mely tényleges gazdasági tevékenység megtörténtét támasztja alá.

Az elsőfokú bíróság, mivel nem állt rendelkezésére T3 vallomása abból indult ki, hogy „az értékesítési láncolatot vizsgálva nem sikerült az áru származási helyére bukkanni” (ítélet 59. oldal utolsó előtti bekezdés), továbbá T1 erre vonatkozó vallomása hiányában, hogy „ha valóban megvásárolta volna, elképzelhetetlen ezt miért tette volna” (ítélet 60. oldal 2. bekezdés). A másodfokú eljárásban erre a kérdésekre az ítéletábra az elsőfokú bíróság következtetésével ellentétes választ kapott, melyek alátámasztották a vádlott következetes védekezését. Ezen védekezés megdöntésére pedig az előbbi bizonyítékokkal szemben nem elegendők az elsőfokú bíróság által tett azon megállapítások, amelyek „figyelmet érdemlő”, „gyanúját vetette fel”, továbbá „kérdéses” kitételekkel képezi az indokolás részét (ítélet 58. oldal utolsó két bekezdés, 59. oldal 1 bekezdés, 35. oldal utolsó bekezdés), hiszen azok még az elsőfokú bíróság szerint sem aggálytalanok.

Összefoglalva: a másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredménye - összhangban az első fokú eljárásban kihallgatott tanúk vallomásával - avádlott védekezését alátámasztotta, mellyel szemben nem merültek fel olyan kétséget kizáró bizonyítékok, melyből a vádlott bűnösségére lehetett volna egyértelmű következtetést vonni, ezért őt az ítéletábra a Be. 6. § (3) bekezdés b/ pontja alapján a bűnsegédként folytatólagosan, bűnszövetségben, üzletszerűen elkövetett különösen nagy kárt okozó csalás bűntettének kísérlete miatti vád alól felmentette.

E körben az ítéletábra a ... Fellebbviteli Főügyészség álláspontját osztotta azon kérdésben, hogy a vád bár nem minősítette, de tartalmazta azon tény, mely a bűnsegédként

folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének a megállapítására alkalmas. A ... Főügyészség azonban a ... számú határozatával a 2003. augusztus 4-e és 2004. április 21. napjai között kiállított 86 darab számla vonatkozásában ezen bűncselekmény miatti eljárást elévülés címén megszüntette, melyre tekintettel az ítéletábla ezen bűncselekmény vonatkozásában felmentő rendelkezést mellőzte.

Az ítéletábla tehát a Be. 352. § (1) bekezdés b/ pontja szerint a felvett bizonyítás alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapított meg, s ez alapján bírálta felül az első fokú ítéletet.

Az ítéletábla az egyértelműsége törekedve a következőkben rögzíti, hogy mit tekint az eltérő tényállás részeinek.

Egyrészt: Az elsőfokú bíróság ítéletének „indokolás”-tól kezdődő részét az ítélet 10. oldal 3. bekezdésével bezárólag azzal, hogy az ítélet 5. oldal alulról 3. és 6. oldal 3. bekezdésében a Bt. neve helyesen ... és az ítélet 25. oldalán lévő táblázat végétől „a bizonyítékok számba vétele és értékelése” részig terjedő bekezdéseket idézőjelek nélkül.

Másrészt: a ... Főügyészség ... számú vádirati tényállását, mely szerint: „a vádlott 1996. március 20. napja óta tagja és képviselője a ... székhelyű ... Betéti Társaságnak. A vádlott 2003. szeptember 3-án alakította meg T16-tal közösen a szintén ... székhelyű 2. sz. Korlátolt Felelősségű Társaságot, melynek ugyan T16 ukrán állampolgár az ügyvezetője, azonban a gazdasági társaság nevében az ügyvezető tartós akadályoztatása miatt kizárólag a vádlott járt el a vádbeli időszakban. A vádlott több mint húsz éve jó ismerőse T1-nek, aki a ... székhelyű Kft.3 tulajdonosa és ügyvezetője.

2003. augusztusát megelőzően vádlott és T1 megállapodtak abban, hogy a vádlott az ... Bt. illetve a Kft.3 nevében öltönyök és zakók eladásáról szóló valótlan tartalmú készpénzfizetési számlákat fog kiállítani a T1 által képviselt Kft.3 részére, amely a számlákat később a saját könyvelésében szerepelteti, az esedékes általános forgalmi adóra vonatkozó bevallásai elkészítésekor azok tartalmát figyelembe veszi, így módon jogosulatlanul fog általános forgalmi adót visszaigényelni az adóhatóságtól.

A vádlott által a fenti módon kiállított készpénzfizetési számlák azért valótlan tartalmúak, mert egyrészt az ... Bt. illetve a Kft.2, másrészt a Kft.3 között a számlákon feltüntetett gazdasági esemény nem történt meg, azaz a Kft.3 nem vásárolta meg a vádlott által képviselt gazdasági társaságoktól a ruhaneműket, valójában a számlák mögött tényleges áru- és pénzmozgás nem állt.

A vádlott tisztában volt azzal, hogy T1 a Kft.3 áfa bevallásaiban szerepeltetni fogja a valótlan tartalmú számlák adatait, és azzal is, hogy így módon jogosulatlanul fog áfát visszaigényelni az adóhatóságtól.

A vádlott 2003. augusztus 4. és augusztus 27. közötti időben az ... Bt. nevében 10 db számlát, míg 2003. szeptember 1. és 2004. április 21. napja között a Kft.2 nevében 76 db számlát bocsátott ki a Kft.3 felé. A számlák felhasználásával T1 a Kft.3 nevében a 2003. augusztus és 2004. április közötti egyes hónapokra vonatkozó áfa bevallásaiban összesen 85 471 000 forint áfát igényelt vissza az APEH ...

Igazgatóságtól, melyből az adóhatóság 2003. november 6. és 2004. április 6. napja között hat alkalommal összesen 49 698 000 forint általános forgalmi adót ki is fizetett, míg a fennmaradó rész kiutalását megtagadta.

T1 és 6 társa vádlottat a ... Megyei Bíróság ... számú 2006. október 9. napján kihirdetett ítéletével a fenti jogosulatlan áfa visszaigényléshez kapcsolódó bűncselekmények miatt nem jogerősen elítélte."

Harmadrészt: Nem állapítható meg, hogy a vádlott és T1 közötti gazdasági esemény ne lett volna valós, és hogy az arról kiállított számlák ne a valós gazdasági eseményeket tükrözték volna.

Az elsőfokú bíróság ítéletének „a bizonyítékok számba vétele és értékelése” részéből az ítélet tábla mellőzi az ítélet 34. oldal 3. bekezdésétől a 35. oldal 1. bekezdés végéig, a 36. oldal 3. bekezdésétől a 37. oldal 2. bekezdés végéig, a 37. oldal utolsó bekezdésétől a 38. oldal 3. bekezdés végéig, és a 39. oldal utolsó bekezdésétől az 58. oldal 2. bekezdés végéig terjedő részeket, mivel azok a Megyei Bíróság ... számú ítéletével elbírált ügyre vonatkoznak.

E körből az ítélet tábla kiemeli T17 tanú vallomását annyiban, hogy e tanú az ...20. számú jegyzőkönyv 38. oldalán úgy nyilatkozott, hogy

A vádlottat nem is ismerte, így vele kapcsolatosan nem, csak T1 tekintetében tett értékelhető vallomást.

A Be. 338. § (2) bekezdése értelmében az ítélet tábla a felmerült bűnügyi költség viseléséről úgy rendelkezett, hogy az az állam terhén marad, míg mivel az elsőfokú bíróság lefoglalással kapcsolatos rendelkezése törvényes, ezért azt helybenhagyta.

Az eddig kifejtettekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. §-ának alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezését a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Rögzítette az ítélet tábla a vádlott személyazonosító igazolványának pontos azonosítóját is.

Az ítélet tábla ítélete elleni fellebbezés lehetősége a Be. 386. § (1) bekezdés c/ pontján alapszik.

Debrecen, 2012. évi március hó 29. napján

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

Az ítélőtábla ítélete - az ügyészi fellebbezés visszavonása folytán - 2012. május 31. napján jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2012. évi június hó 12. napján

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

- kiadó -